

Soud: Nejvyšší soud
Datum rozhodnutí: 06/21/2017
Spisová značka: 30 Cdo 3648/2015
ECLI: ECLI:CZ:NS:2017:30.CDO.3648.2015.1
Typ rozhodnutí: USNESENÍ
Heslo: Omezení svéprávnosti (o. z.) [Svéprávnost (o. z.)]
Dotčené předpisy: § 472násl. o. z.
Kategorie rozhodnutí: B

30 Cdo 3648/2015

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Pavlíka a soudců a JUDr. Pavla Vrchy a JUDr. Bohumila Dvořáka, Ph.D., LL.M., ve věci péče o **J. Ch.**, omezenou ve svéprávnosti, za účasti **Mgr. J. Ch., H. K., F. Č.** a **Ing. H. Ch., Ph.D.**, zastoupené JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D., advokátkou se sídlem v Praze 2, Francouzská 4, o návrhu **V. Ch.**, zastoupeného Mgr. Vojtěchem Veverkou, advokátem se sídlem v Kladně, Starosty Pavla 40, **na prohlášení neplatnosti volby opatrovnické rady**, vedené u Okresního soudu v Rakovníku pod sp. zn. 0 P 137/2009, o dovolání **V. Ch.** a **Ing. H. Ch., Ph.D.**, proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. března 2015, č.j. 24 Co 413/2014-428, **takto:**

I. Dovolání **Ing. H. Ch., Ph.D.**, **se z a m í t á.**

II. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. března 2015, č.j. 24 Co 413/2014-428, ve výrocích II. a III., **se m ě n í** tak, že volba **H. K.** a **F. Č.**, za členy opatrovnické rady opatrovanky **J. Ch.**, se prohlašuje za neplatnou, přičemž se nařizuje nová volba opatrovnické rady této opatrovanky.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, ani na náhradu nákladů dovolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Svým návrhem se **V. Ch.** domáhal, aby soud prohlásil volbu opatrovnické rady ze dne 16. února 2014 za neplatnou a nařídil volbu novou.

Okresní soud v Rakovníku usnesením ze dne 17. července 2014, č.j. 0 P 137/2009-233, výrokem I. až III. zamítl návrh **V. Ch.** na prohlášení neplatnosti volby **H. K.**, **F. Č.** a **Ing. H. Ch., Ph.D.**, jako členů opatrovnické rady omezené ve svéprávnosti **J. Ch.**, výrokem IV. nenařídil novou volbu opatrovnické rady omezené ve svéprávnosti **J. Ch.** a výrokem V. rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že dne 16. února 2014 se konala volba opatrovnické rady opatrovanky J. Ch. omezené ve svéprávnosti. Ze zápisu o volbě opatrovnické rady soud zjistil, že se k ní dostavilo 12 osob. Poté proběhlo hlasování, při kterém byly 4 osoby vyloučeny z volby a hlasování, a to proto, že nenaplnily předpoklady první věty ustanovení § 472 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), podle kterého se schůze může zúčastnit opatrovanec, každá osoba opatrovanci blízká a kdokoli z jeho přátel, třebaže nebyl pozván; každý z nich má jeden hlas. Zapisovatelkou schůze byla zvolena neteř opatrovanky. Po proběhlé volbě byli zvoleni do opatrovnické rady F. Č., H. K. a H. Ch.. Pro V. Ch. nehlasoval nikdo z účastníků volby. Z výpovědí účastníků soud dále zjistil, že zvolená členka H. K. je sestrou opatrovanky a v minulosti byly její vztahy s opatrovankou dobré. F. Č. je bratrem opatrovanky a má zájem o opatrovanku, jeho vztah je k ní velmi blízký. H. Ch. je vdovou po synovi opatrovanky a její vztah s opatrovankou je dobrý. Půjčka, kterou poskytla opatrovanka spolu s manželem svému synovi (manželovi H. Ch.) nebyla jako pohledávka uplatňována v dědickém řízení po synovi opatrovanky. S námitkami navrhovatele se poté soud prvního stupně vypořádal následovně. K námitce, že nebylo umožněno hlasovat při zvolení opatrovnické rady všem účastníkům, uvedl, že nebyl porušen zákon, neboť jmenování nespĺňují kritéria ustanovení § 472 odst. 1 o.z. K námitce, že zvolení členové opatrovnické rady nespĺňují zákonné požadavky pro výkon této funkce, konstatoval, že u zvolené členky H. K. ani F. Č. neshledal v jejich vztahu a chování k opatrovance žádné porušení zákona, přičemž sám navrhovatel volil oba za členy opatrovnické rady. V případě zvolené členky H. Ch. neshledal soud prvního stupně v rodinném sporu o pohledávku opatrovanky za H. Ch. střet zájmu mezi opatrovankou a H. Ch.. U námitky, že sám navrhovatel nebyl zvolen do opatrovnické rady, taktéž soud neshledal porušení zákona. K námitce, že opatrovnickou schůzi vedla osoba blízká opatrovance, která byla současně zvolena zapisovatelkou, soud uvedl, že občanský zákoník pouze upravuje, kdo schůzi svolává, avšak nestanovuje, kdo má vést samotnou volbu. V poslední řadě pokud navrhovatel namítal, že opatrovnice opatrovanky nemá právo volit členy opatrovnické rady, soud konstatoval, že zákon výslovně zakazuje, aby opatrovnice byla členem opatrovnické rady, z čehož nelze dovodit, že by neměla právo volit členy opatrovnické rady.

K odvolání V. Ch. Krajský soud v Praze usnesením ze dne 19. března 2015, č.j. 24 Co 413/2014-428.2, výrokem I. usnesení soudu prvního stupně ve výroku III. a IV. změnil tak, že volba H. Ch. za členku opatrovnické rady opatrovanky J. Ch. se prohlašuje za neplatnou, výrokem II. jinak usnesení soudu prvního stupně potvrdil a výrokem III. rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů. Odvolací soud se ztotožnil se skutkovými zjištěními a právními závěry soudu prvního stupně s výjimkou volby H. Ch., při které zjistil porušení zákona. Soud dospěl k závěru, že její poměr k opatrovance ji nevylučuje resp. nevylučoval z práva účastnit se volby opatrovnické rady, ale vylučuje ji z možnosti být zvolena členkou opatrovnické rady. Půjčka poskytnutá jejímu manželovi opatrovankou a jejím zesnulým manželem nebyla splacena, nejsou známy okolnosti splatnosti, nebylo jednoznačně vyřešeno, zda tato půjčka trvá, kdy má být zaplacená, případně, zda nedošlo k odpuštění dluhu. Tato situace může způsobit újmu opatrovance. Dále soud uvedl, že důvody neplatnosti volby člena opatrovnické rady se mohou přitom vztahovat i jen na některé členy opatrovnické rady. Vzhledem k tomu, že byla zvolena opatrovnická rada s nejmenším možným počtem členů (třemi) nastává situace předpokládaná ustanovením § 472 odst. 1 věta druhá o.z., že po právní moci tohoto rozhodnutí musí doplňující schůzi k ustavení opatrovnické rady svolat soud, a to i bez návrhu.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podali dovolání H. Ch. dne 25. května 2015 a 12. června 2015 V. Ch..

H. Ch. podala dovolání do výroku I. rozhodnutí odvolacího soudu, neboť se domnívá, že toto rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Přípustnost dovozuje z ustanovení § 237 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), kdy napadené rozhodnutí závisí na vyřešení

otázky hmotného práva, která dosud v rozhodování dovolacího soudu nebyla vyřešena. Za nesprávný právní závěr odvolacího soudu považuje označení existence závazku z půjčky mezi opatrovankou a zemřelým manželem dovolatelky, jako rozpor v jejich zájmech ve smyslu ustanovení § 473 odst. 3 (správně odst. 2) o.z. Domnívá se, že občanský zákoník v ustanovení § 478 odst. 3 poskytuje dostatečnou ochranu opatrovanky, neboť ze zasedání opatrovnické rady se vyhotovuje zápis, který se mimo jiné doručuje opatrovnickému soudu. Pokud by se zjistilo selhání dovolatelky v podobě negací ve vztahu k předmětné půjčce, jakož i třeba ostatních členů opatrovnické rady, pak sám zákon obsahuje řešení pro ochranu práv opatrovanky v podobě institutu odvolání člena opatrovnické rady z moci úřední ze strany soudu.

Dovolání V. Ch. směřuje proti výroku II. rozhodnutí odvolacího soudu. Jako dovolací důvod uvádí skutečnost, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na vyřešení otázky jednak hmotného a jednak procesního práva, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena a z toho také dovolatel vyvozuje přípustnost tohoto dovolání. Dovolatel předkládá následující otázky k posouzení dovolacímu soudu:

1. Je třeba osobě omezené ve svéprávnosti v nejširším možném rozsahu v řízení, vedeném o neplatnost volby opatrovnické rady podle § 476 obč.zák. jmenovat opatrovníka?
2. Může schůze osob blízkých opatrovanci a jeho přátel, svolaná pro účely volby opatrovnické rady podle § 472 obč.zák., většinovým hlasováním přítomných rozhodnout o tom, že některý z přichozích se nepřipouští k volbě?
3. Jaký je právní obsah zákonného pojmu „přítel opatrovance“ pro účely posouzení oprávnění osoby, označující se za přítele opatrovance, k účasti na schůzi osob blízkých opatrovanci a jeho přátel, svolané pro účely volby opatrovnické rady podle § 472 obč.zák.?
4. Je opatrovník opatrovance a priori vyloučen z výkonu aktivního volebního práva v rámci volby opatrovnické rady, byť je osobou opatrovanci blízkou?
5. Jaký je právní obsah zákonného pojmu „osoba, která o opatrovance osvědčí dlouhodobý a vážný zájem a schopnost projevovat jej i do budoucna“ pro účely posouzení její volitelnosti členem opatrovnické rady podle § 473 obč. zák.?
6. Je-li soudem zjištěna neplatnost volby jen jednoho z více členů opatrovnické rady, má soud vyslovit neplatnost celé volby opatrovnické rady?

K dovolání H. Ch. se vyjádřil navrhovatel. Navrhl, aby dovolání bylo odmítnuto jako nepřijatelné, neboť se domnívá, že odvolací soud posoudil zájmy dovolatelky jako odporující zájmům opatrovanky správně.

K dovolání navrhovatele se vyjádřili ostatní účastníci řízení společně s tím, že zásadně nesouhlasí s důvody dovolání navrhovatele.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o.s.ř.) přihlédl k čl. II bodu 2. zákona č. 293/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a vyšel tak ze znění tohoto procesního předpisu účinného od 1. ledna 2014.

Dovolací soud uvážil, že dovolání byla podána oprávněnými osobami, přičemž byly splněny předpoklady ustanovení § 241 o.s.ř., a stalo se tak ve lhůtě stanovené ustanovením § 240 odst. 1 o.s.ř.

Po té Nejvyšší soud přikročil k posouzení podaných dovolání, a v prvé řadě se zabýval otázkou jejich přípustnosti.

Podle ustanovení § 236 odst. 1 o.s.ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak (§ 237 o.s.ř.).

Podle ustanovení § 241a o.s.ř. lze dovolání podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (odst. 1). V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4 o.s.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, vymezení důvodu dovolání, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání (§ 237 až 238a o.s.ř.) a čeho se dovolatel domáhá, tj. dovolací návrh (odst. 2). Důvod dovolání se vymezí tak, že dovolatel uvede právní posouzení věci, které pokládá za nesprávné, a že vyloží, v čem spočívá nesprávnost tohoto právního posouzení (odst. 3). V dovolání nelze poukazovat na podání, která dovolatel učinil za řízení před soudem prvního stupně nebo v odvolacím řízení (odst. 4). V dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy (odst. 6).

Dovolací soud konstatuje, že dospěl k závěru, že obě tato dovolání jsou přípustná. Usnesení odvolacího soudu totiž závisí na vyřešení dále popsanych otázek hmotného práva, které v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyly vyřešeny – konkrétně posouzení předpokladů ustavení opatrovnické rady ve smyslu § 472 násl. o.z. Při splnění uvedeného předpokladu dovolací soud napadené rozhodnutí ve věci samé přezkoumal ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř. a dospěl – jak vyplývá již z výrokové části tohoto rozhodnutí - k diferencovaným závěrům vyloženým níže.

Právní úprava institutu dovolání obecně vychází ze zásady vázanosti odvolacího soudu podaným dovoláním. Dovolací soud je vázán nejen rozsahem dovolacího návrhu, ale i uplatněným dovolacím důvodem. V případech, je-li dovolání přípustné, je soud povinen přihlédnout i k vadám uvedeným v ustanovení § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř., jakož i k jiným vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a to i tehdy, když nebyly uplatněny v dovolání. Tyto případné vady však seznány nebyly.

Dovolatelka Ing. H. Ch., Ph.D. (dále též „dovolatelka“), vytýká odvolacímu soudu především to, že – jak již bylo uvedeno - odvolací soud považuje označení existence závazku z půjčky mezi opatrovankou a zemřelým manželem dovolatelky, jako rozpor v zájmech opatrovanky ve smyslu ustanovení § 473 odst. 2 o.z. (kdy tento názor vedl odvolací soud k závěru o neplatnosti volby dovolatelky za členku opatrovnické rady).

Ustanovení § 473 o.z. určuje, že osoby přítomné na schůzi osob blízkých opatrovanci a jeho přátel o ustavení opatrovnické rady ve smyslu § 472 o.z. volí členy opatrovnické rady, případně i jejich náhradníky, většinou hlasů. Při volbě musí být dbáno, je-li to možné, o rovnoměrné zastoupení osob uvedených v § 472 o.z. (odst. 1). Členem opatrovnické rady může být jen osoba, která o opatrovance osvědčí dlouhodobý a vážný zájem a schopnost projevovat jej i do budoucna **a jejíž zájmy neodporují zájmům opatrovance**. Opatrovník nemůže být členem opatrovnické rady (odst. 2).

Z citovaného ustanovení vyplývá, že členem opatrovnické rady může být jen osoba, která osvědčí zákonem stanovené charakteristiky upínající se k její osobě. Nesplnění kterékoliv z těchto podmínek takovou osobu diskvalifikuje z možnosti být platně zvolen členem opatrovnické rady s předpokládaným následkem, že soud v souladu s ustanovením § 476 odst. 1 o.z. prohlásí volbu této osoby členem opatrovnické rady za neplatnou. Napadené rozhodnutí z uvedené zásady důsledně vychází. Ač odvolací soud neměl v posuzovaném případě pochybnosti o tom, že dovolatelka osvědčila dlouhodobý a vážný zájem o opatrovanku, stejně jako schopnost projevit jej i do budoucna, poukázal na možný střet zájmů dovolatelky se zájmy opatrovanky v souvislosti s půjčkou, kterou opatrovanka poskytla jejímu (nyní již zemřelému) manželovi. Odvolací soud v daném případě rozhodoval na základě odpovídajících skutkových zjištění, z nichž odvodil tomu odpovídající závěry právní vycházející z faktu, že nebyly prokázány všechny zákonem stanovené předpoklady pro to, aby dovolatelka mohla být platně zvolena členkou opatrovnické rady (nad to zde ovšem fakticky přistupuje i důvod neplatnosti, který bude rozebrán v souvislosti s dovoláním V. Ch.).

Protože tedy v posuzovaném výroku je třeba napadené usnesení odvolacího soudu pokládat za věcně správné, dovolací soud dovolání dovolatelky ve smyslu ustanovení § 243d písm. a) o.s.ř. zamítl.

7. Dovolání V. Ch. (dále též „dovolatel“) oznamuje celkem šest důvodů, o nichž je dovolatel přesvědčen, že jejich řešení má význam pro právní posouzení věci. Podle názoru dovolacího soudu má však určující význam pro posouzení věci zejména otázka druhá: zda „*může schůze osob blízkých opatrovanci a jeho přátel, svolaná pro účely volby opatrovnické rady podle § 472 obč.zák., většinovým hlasováním přítomných rozhodnout o tom, že některý z příchozích se nepřipouští k volbě?*“, resp. též otázka čtvrtá: „*Je opatrovník opatrovance a priori vyloučen z výkonu aktivního volebního práva v rámci volby opatrovnické rady, byť je osobou opatrovanci blízkou?*“. Ostatní dovolatelem položené otázky nemohly dále učiněný závěr dovolacího soudu o opodstatněnosti dovolání ovlivnit.

Podle ustanovení § 472 o.z. je-li jmenován opatrovník, může opatrovanec nebo každá osoba opatrovanci blízká žádat o ustavení opatrovnické rady; opatrovník svolá schůzi osob blízkých opatrovanci a jeho přátel, jsou-li mu známi, tak, aby se schůze konala do třiceti dnů po obdržení žádosti. Není-li schůze včas svolána nebo nekoná-li se z jiného důvodu, anebo není-li na ní zvolena opatrovnická rada, svolá schůzi soud, a to i bez návrhu (odst. 1). Schůze se může zúčastnit opatrovanec, každá osoba opatrovanci blízká a kdokoli z jeho přátel, třebaže nebyl pozván; každý z nich má jeden hlas. Zúčastní-li se schůze alespoň pět osob, může být opatrovnická rada zvolena.

Podle ustanovení § 474 o.z. opatrovnická rada má alespoň tři členy. Je schopna usnášet se za přítomnosti většiny členů; má-li však opatrovnická rada tři členy, vyžaduje se přítomnost všech. Rozhodnutí přijímá opatrovnická rada většinou hlasů přítomných členů. Podle § 475 o.z. o volbě členů opatrovnické rady a náhradníků vyhotoví zápis zapisovatel, kterého určí přítomní. Ze zápisu musí být zřejmé, kdy se schůze konala, kdo se jí zúčastnil, kdo byl zvolen zapisovatelem, členem opatrovnické rady a náhradníkem a kolika hlasy, zda proti průběhu jednání někdo protestoval a z jakého důvodu. Protesty podané v písemné formě musí být k zápisu připojeny. Zápis o volbě členů opatrovnické rady zapisovatel doručí opatrovníkovi a soudu, který opatrovníka jmenoval.

Z ustanovení § 476 o.z. vyplývá, že soud může na návrh opatrovníka nebo kterékoli osoby oprávněné k účasti na schůzi, anebo bez návrhu prohlásit volbu za neplatnou, pokud při ní došlo k takovému porušení zákona, že v důsledku toho hrozí opatrovancovi újma. V takovém případě soud bez zbytečného odkladu nařídí novou volbu (odst. 1). Jsou-li pro to vážné důvody, může

soud po zahájení řízení pozastavit výkon práv člena opatrovnické rady až do rozhodnutí o neplatnosti volby (odst. 2).

Odvolací soud se v napadeném rozhodnutí přiklonil k možnému závěru, že se mu jeví přiměřenějším, „*že lze připustit, aby osoby přítomné na schůzi učinily takové opatření, aby se schůze mohly účastnit jen takové osoby, které splňují zákonné předpoklady, byť je zde samozřejmě riziko, že následně se jejich postup nemusí ukázat správným, takže odvolací soud porušením zákona, které by bylo újmou pro opatrovance, neshledal jen v tom, že z hlasování byly vyloučeny osoby, které podle většiny přítomných nesplňovaly zákonné podmínky účasti*“. Dovolací soud se však s tímto právním názorem neztotožňuje.

První odstavec ustanovení § 472 o.z. stanoví základní podmínky pro to, aby byl vyvolán proces ustavení opatrovnické rady. Takto v případě, je-li jmenován opatrovník, může opatrovanec **nebo každá osoba opatrovanci blízká** žádat o ustavení opatrovnické rady. V takovémto případě zákon ukládá opatrovníku svolat schůzi **osob blízkých opatrovanci a jeho přátel**, jsou-li mu známi. Druhý odstavec zmíněného ustanovení vymezuje okruh možných osob, které se mohou takovéto schůze účastnit. Výslovně jsou tak jmenováni *opatrovanec, každá osoba opatrovanci blízká a kdokoli z jeho přátel, třebaže nebyl pozván*.

V porovnání s vymezením charakteristik osob, aby byly pasivně způsobilé být voleny (resp. zvoleny) členy opatrovnické rady, jak je přináší ustanovení § 473 odst. 2 o.z., tento zákon v ustanovení § 472 aktivní způsobilost volit členy opatrovnické rady stanoví výrazně širěji. Zatímco v prvním případě podle zákona bez dalšího postačí „pouze“ např. být v přátelském vztahu k opatrovanci, v druhém případě o.z. určuje předpoklady pro zvolení členem opatrovnické rady výrazně kvalifikovanější, tj., že tato osoba **musí osvědčit dlouhodobý a závažný zájem schopnost projevat jej i do budoucna, přičemž současně zájmy takové osoby nesmí odporovat zájmům opatrovance**. Je tedy zřejmé, že zákon nevylučuje (resp. fakticky s tím počítá), že okruh osob aktivně způsobilých volit členy opatrovnické rady může být (resp. většinou bude) širší, než množina osob způsobilých pasivní volby (které nemusí ze zákona splňovat nároky kladené na osoby do opatrovnické rady volené). **Z hlasování tak není eliminován např. ani opatrovník opatrovance, který schůzi k volbě opatrovnické rady svolává, který je pouze ustanovením § 473 odst. 2 věta druhá vyloučen z možnosti být členem opatrovnické rady**. Zákon sám při tom nestanoví nutnost (resp. možnost) jiné aprobace složení grémia osob povoláných k volbě opatrovnické rady ve smyslu ustanovení § 472 odst. 2 o.z. (u nichž zákon výslovně počítá s tím, že každá z těchto osob má jeden hlas), než soudem v rámci řízení podle § 476 odst. 1 o.z. o prohlášení neplatnosti volby opatrovnické rady. Není proto povolána např. skupina osob účastníci se volby této rady vyloučit vlastním hlasováním jinou skupinu takových osob z hlasování o složení konkrétní opatrovnické rady. Pokud se tak přes to (tak jako v souzeném případě) stane, je nutno uzavřít, že k volbě členů opatrovnické rady došlo v rozporu s ustanovením § 472 až 475 o.z. s následkem prohlášení takové volby soudem za neplatnou (§ 476 odst. 1 o.z.).

Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se odvolací soud touto otázkou sice výslovně zabýval, dospěl však k opačným, a podle názoru dovolacího soudu, zákonu nesouladným závěrům. Protože tedy v souzeném případě nebyla volba opatrovnické rady provedena v souladu s vyloženými ustanoveními o.z., v důsledku čehož je třeba pokládat zvolení všech členů opatrovnické rady za neplatné, dovolací soud s přihlédnutím k ustanovení § 243d písm. b) o.s.ř. změnil tak, že prohlásil neplatnou též volbu H. K. a F. Č. za členy opatrovnické rady omezené ve svéprávnosti J. Ch.. Současně tak změnil i jeho potvrzující výrok týkající se nařízení nové volby opatrovnické rady (§ 476 odst. 1 věta druhá o.z.).

Výrok o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů, stejně jako řízení dovolacího je odůvodněn odkazem na ustanovení § 23 zákona č. 292/2013., o zvláštních řízeních soudních, ve spojení s § 243b o.s.ř. s ohledem na to, že okolnosti případu jiné rozhodnutí neodůvodňovaly.

Proti tomuto usnesení není přípustný žádný opravný prostředek.

V Brně dne 21. června 2017

JUDr. Pavel Pavlík

předseda senátu